

ת"פ 56819/02/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד כראגה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 56819-02-23 מדינת ישראל נ' כראגה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל בן חור
נגד	הנאשם	מוחמד כראגה ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד ג'בארין בהעברה מעו"ד פאיז יונס

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום - נהיגה פוחזת של רכב - לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, סיכון בטיחותי של נוסע - לפי סעיף 332(5) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 275א לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, חבלה במזיד ברכב - לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, רישיון נהיגה פקיעה פחות מ- 6 חודשים - לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח - לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ח) שת"ל - 1970.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 8/2/23 סמוך לשעה 01:41 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סובארו מספר 6767467 (להלן: "הרכב") בכפר עארה בשכונת חמדאן דעאיף כשהוא ללא חגורת בטיחות ובנסיבות אלה הורה לו השוטר עימאד רושרוש באמצעות כריזה, לעצור.

בנסיבות אלה, בעת שניגש אליו השוטר רושרוש, הנאשם נסע אחורנית והחל בבריחה לכיוון היציאה מהכפר עארה, פנה לכיוון קפה איסטנבול ואז פנה שמאלה, כל זאת כאשר הוא לא מציית להוראת השוטרים אשר הורו לו לעצור באמצעות כריזה, כחולים והבהוב, נס מפניהם תוך שמגביר את מהירות נסיעתו. במהלך מנוסתו הנאשם החליק עם רכבו והתנגש חזיתית במשאית שחנתה לצד הדרך וגרם לה נזק, אז פרק השוטר רושרוש רגלית לכיוון הנאשם דפק בחלון דלת קדמית ימנית של הרכב והנאשם סטה לכיוון השוטר והשוטר קפץ לאחור על מנת שלא להידרס.

השוטר רושרוש המשיך בנסיעה בעקבות רכב הנאשם, בשלב מסוים נותק קשר עין עם הרכב שהגיע מולו והשוטר רושרוש סימן לנאשם לעצור באמצעות פנס והנאשם שוב נסע לכיוונו וכמעט פגע בו.

בהמשך לנסיבות אלה, צוות 411 ביצע חסימה בצומת עארה והבחינו ברכב הנאשם מגיע במהירות לכיונם כאשר הנאשם מתנגש בניידת 21894 חזיתית בצד שמאל. השוטרים החלו דולקים אחריו, הנאשם פנה ימינה לכביש 65 למערב ובהגיעו לצומת עם כביש 6513 פנה שמאלה וחצה את הצומת באור אדום, נסע נגד כיוון התנועה וגרם לרכב שהגיע מולו לבלום כאשר ניידת נוספת דולקת אחריו, ועוקפת אותו. בכניסה לברטעה, במעגל תנועה, התנגש הנאשם בשתי ניידות וגרם להם נזק עד שנעצר על ידי השוטרים.

באותו מעמד נהג הנאשם ברכב כשהוא ללא רישיון נהיגה תקף, וללא ביטוח המכסה נהיגתו.

בתאריך 8/3/23 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה ציין במסגרת טיעוניו לעונש את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם את נסיבות ביצוען, ואת פוטנציאל הסיכון הממשי אשר נובע מביצוע עבירות אלה, על אחת כמה וכמה כשמדובר במי שלא פועל על פי בקשת השוטרים, מי שבוחר לנהוג ולסכן את משתמשי הדרך, ובמנוסתו אף פוגע ברכושו של הציבור.

המאשימה הגישה במסגרת טיעוניה את תמונות רכב הנאשם ואת תמונות ניידת המשטרה שנפגעה (ת/1).

לעמדתה של המאשימה אין לראות בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם כעבירות תעבורה גרידא, אלא כעבירות שמסכנות חיים של ממש, המתבטאות בנהיגה פוזת ברכב, תוך הימלטות מהשוטרים. לכן, מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי קנס ופיצוי למתלונן בגין נזקו.

לנאשם הרשעות קודמות, הן בתחום הפלילי והן בתחום התעבורתי (ת/2).

בהתבסס על מכלול טיעוניה והפסיקה אשר הוצגה מטעמה ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון ולא יותר מהרף הבינוני של המתחם הנ"ל.

מנגד, מטעם הנאשם הוגשו שתי הודעותיו האחת מתאריך 8/2/23 והשנייה מתאריך 19/2/23 (נ/1 ונ/2 בהתאמה), טופס דיווח למח"ש על תלונת הנאשם בגין אלימות שוטר (נ/3), תמונות הנאשם שלעמדת בא כוחו מתעדות את חבלותיו (נ/4), ותדפיס משרד התחבורה ביחס לרישיון הנהיגה של הנאשם (נ/5).

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו של מרשו, ולנסיבות שלדברי מרשו הובילו לביצוע העבירות בהן הורשע בהליך זה. לטענתו, מספר ימים לפני אירוע זה בעיר נצרת, אשת הנאשם נהגה באותה העת ברכב ואוימה על ידי אחרים. דברים אלה עלו גם מדברי אשת הנאשם כפי שאלו מצאו את ביטויים בפרוטוקול דיון 28/2/23, אולם, אירוע זה לא גובה בראיות או באסמכתאות כלשהן ולא מצא את ביטוי בעובדות המוסכמות של כתב האישום. לכן, תחושתו האישית של הנאשם שבעת ביצוע העבירות הוא סבר שהוא נרדף על ידי אותם "מתנגשים" אין לה אחיזה ממשית בראיות שהוצגו בפניו.

ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בנאשם שהרשעתו האחרונה היא לפני 13 שנים, מאז הוא השתקם, ועובד בשתי עבודות על מנת לפרנס את בני משפחתו. עוד ציין את נסיבות המשפחה, והפנה לפסיקה התומכת את טיעוני ההגנה. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי עד 9 חודשי מאסר בפועל לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו: "אני פחדתי על החיים שלי, החיים שלי לא משהו אחר, ואם היו מזדהים השוטרים הייתי מיד עוצר, אני עובד 13 שנה, אב לשלושה ילדים, אני מצטער על מה שקרה, אני פחדתי על החיים שלי".

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, כך גם אין צורך להרחיב אודות הסיכון הגלום בהן, שכן נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם מדברות בעד עצמן. מדובר באירוע חמור, שאף בנס לא הסתיים בפגיעות בגוף ובנפש שכן בנקל אירוע שכזה, נהיגה שכזו, והתנהלות הנאשם, לאחר שכבר ידע כי מי שביקש לעצרו הם שוטרים שומרי חוק ולא מתנקשים כאלה או אחרים, מלמדים על כך שהנאשם במודע המשיך במנוסתו ונעצר רק אחרי שנבלם על ידי שתי ניידות משטרה.

במעשיו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותו של אדם לשמירה על רכושו וזכותו לחיות בביטחון, כך גם פגע הנאשם בביטחונם של משתמשי הדרך, וסיכל את חובת כיבוד החוק בפני גורמי האכיפה.

אדגיש כי ניתן ללמוד מנסיבות ביצוע העבירות שלא מדובר בנסיעה קצרה ונקודתית שמקורה באי הבנה בלבד, שכן הנאשם לאחר שהבין כי עסקינן בגורמי אכיפה שומרי חוק, המשיך בנהיגתו, חרף העובדה שבשלב זה כבר הבין שלא נשקפה לו סכנה כלשהי (ראו למשל את גרסת הנאשם בנ/2).

בתי המשפט הביעו לא אחת את עמדתם הברורה ביחס למי שנוהג בכבישי הארץ בצורה פוחזת ונהיגתו מסכנת את משתמשי הדרך, כך גם מי שעושה כן כאשר הוא נמלט מגורמי אכיפת החוק, לעניין זה ראו למשל ע"פ 3958/10 מדינת ישראל נ' חוסין חסן: **"הרבינו בשנים האחרונות להרתיע מפני הסכנה אותה יוצרים נהגים תוך ניסיון למנוע את עיכובם או מעצרים ע"י שוטרים. אירועים מסוג זה הסתיימו לא אחת בפגיעות בנפש..."**

כמו כן ראו ע"פ 7255/08 פלוני נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר ביחס למי שאינו מצייט להוראות השוטרים ומי שפועל להפרעה לתפקידם: **"... מזה מספר שנים אנו מתריעים מפני תופעה נפוצה במקומותינו, כאשר נהגים הנדרשים על ידי שוטרים לעצור לביקורת או בעקבות ביצועה של עבירת תעבורה, נמלטים על נפשם תוך נסיעה פרועה בה כרוכים סיכונים לחייהם של הולכי רגל ומשתמשים אחרים בדרך. למרבה המזל, מרביתם של אותם נרדפים אחרי הרכב הנמלט הסתיימו ללא פגיעות בחיי בני אדם, אולם, היו גם מקרים בהם שילמו אזרחים תמימים בחייהם את מחירה של הנהיגה המופקרת של הנהג הנמלט".**

לעניין הדגשת חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אפנה לע"פ 4538/08 מדינת ישראל נ' פלוני, שם נקבע בין היתר: **"בית משפט זה קבע רמת ענישה גבוהה במיוחד לעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה בכביש תוך סיכון מיידי של חיי אדם בנתיב תחבורה ואגב התעלמות מכללי התנועה וההוראות שוטרים לעצור. חומרת הענישה נובעת הן מהחומרה המופלגת העולה מהתנהגות זו, ומהסיכונים שהיא טומנת בחובה, והן מהתפשטותה של התופעה המסוכנת הזו בכבישי הארץ, באזורים שונים בערים ומחוצה להן (ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' יוסי לוי (לא פורסם, 7.6.06); ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (לא פורסם, 11.11.04); ע"פ 3383/05 אנוואר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 27.10.05); ע"פ 217/04 אלקורעאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 29.6.05); ע"פ 308/06 מדינת ישראל נ' סבן (לא פורסם, 15.5.06)).**

מידת הסטייה מהתנהגות נורמטיבית, המשתקפת בשרשרת העבירות שהמשיב היה מעורב בהן מצביעה על קיום מסוכנות גבוהה וממשית מצדו לביטחון אדם ורכוש".

בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש לזקוף לחובת הנאשם את נהיגתו והתנהגותו המסוכנת מאחר שמדובר בשוטרים שביקשו סה"כ לבצע עבודת אכיפה אלמנטרית לאחר שהבחינו שהוא נוהג ללא חגורת בטיחות. בנקל יכול היה הנאשם למנוע את הסלמתו של האירוע אילו רק היה נשמע לקולם של השוטרים במקום. הנאשם בחר בעשיית דין עצמי, המשיך בנהיגה, הגביר את מהירות נסיעתו, החליק במהלך הנהיגה עם רכבו והתנגש חזיתית במשאית שנסעה בדרך וגרם לה נזק.

הנאשם בהתנהלותו סיכן את עצמו, את מי שביקש לאכוף את נהיגתו, את משתמשי הדרך, את רכושו של הציבור, ועשה כן ללא רישיון נהיגה תקף, כך גם ללא פוליסת ביטוח ברת תוקף. על כן במעשיו אלה פגע הנאשם בערכים המוגנים במידה גבוהה.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמעיון בפסיקה התואמת את נסיבות ענייננו, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10-30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה שלא תפחת מ- 24 חודשים פסילה על תנאי, ופיצוי במידת הצורך.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, את העובדה שהוא אב לשלושה קטינים הסמוכים על שולחנו, עובד בשני מקומות עבודה שונים ועושה כל שניתן לצורך פרנסת המשפחה. כך גם לא נעלמה מעיני העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר, לרבות את זמנם של עדי התביעה וכי הרשעתו האחרונה בפלילים היא משנת 2009 ובהיבט התעבורתי לחובתו 34 הרשעות.

הנאשם עצור עד תום ההליכים, מתאריך 8/2/23.

לאור מכלול הנתונים, באתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לצד ענישה הצופה פני עתיד, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

לא מצאתי לנכון בנסיבות ענייניו לחייב את הנאשם בפיצוי בגין הנזקים, שכן לא הוגש לי אומדן כלשהו לעניין הנזקים שנגרמו לרכבים. מנגד, אני מקבל את בקשת המאשימה ביחס לחילוט רכב הנאשם שכן לעניין זה לא שמעתי כל התנגדות כלשהי מצד ההגנה.

לאור האמור אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים אשר יחושב ממועד מעצרו 8/2/23.
2. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרור מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על אחת מהעבירות מסוג פשע בהן הורשע בהליך זה שבפני או ניסיון לעבור עבירות שכאלה.
3. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על אחת מעבירות העוון בהן הורשע בהליך זה שבפני, או ניסיון לעבור עבירות שכאלה.
4. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים.
מוסבר בזאת לנאשם כי לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, עליו להפקיד במזכירות בית המשפט את רישיון הנהיגה ובהעדרו עליו להפקיד תצהיר מתאים, ובהתאם לכך יונפק לו אישור ההפקדה. פסילה זו תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.
5. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3

שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

6. אני מטיל על הנאשם קנס בסך של 2,000 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 6/9/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

7. אני מורה על חילוט רכב הנאשם רכב מ.ר. 6767467 לטובת אוצר המדינה.

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ג, 03 אפריל 2023, במעמד הצדדים.